

Hvem er jeg?

En undervisning av Tore Johannessen

Det viktigste spørsmålet!

Jeg tror dette spørsmålet er det største og viktigste av alle spørsmål vi måtte ha, og mennesker har til alle tider prøvd å besvare det.

Jeg har vært kristen hele livet og undervist og studert Bibelen i over 25 år, men allikevel kunne jeg ikke gi et godt svar på dette spørsmålet, selv om Biblene faktisk gir et godt og klart svar på det.

Jeg hadde hørt og jeg har selv undervist mye at vi er verdifulle og viktige i Guds øyne, men allikevel plaget dette spørsmålet meg: Hvem er jeg egentlig?

Sommeren 2012 begynte Gud å jobbe med meg, og det begynte å gå opp for meg en del sannheter som jeg, og mange med meg ikke har sett. Jeg begynte blant annet å forstå at det var mange sider av meg selv som faktisk ikke var slik Gud hadde skapt meg.

I denne undervisningen vil jeg gjerne at du også skal oppdage mer og mer hvem du er og hvem Gud har skapt deg til å være.

Er du redd for deg selv?

Hvem er jeg? Er et spørsmål som skremmer mange, de er redd for at hvis de oppdager hvem de virkelig er så vil de ikke like dem selv.

Det kan også være du er redd for at andre ikke vil like deg hvis de oppdager hvem du «egentlig» er.

Du kan kanskje være redd for at dine vaner og negative handlinger kan være den du er, og at du ikke kan gjøre noe med det.

Dette er kanskje en av de største fryktene mennesker har; at de er sine negative handlinger, vaner, tanker og følelser. Dette igjen fører til depresjoner og håpløshet. Du føler deg fanget og at det ikke finnes noen vei ut, for hvis dette er i sannhet den jeg er, kan jeg igrunden ikke forandre på det.

Du har kanskje prøvd på å forandre deg, men har ikke lyktes i det i særlig stor grad. Du lengter etter frihet, men vet ikke hvordan de kan oppleve den.

Vi alle lengter etter frihet og å bli akseptert, men når vi ser negative sider ved oss selv så er vi redd for at dette er meg, og vi har problemer med å akseptere oss selv.

Det er kanskje en del som prøver bare å leve med det, og prøver å akseptere sine negative sider. Det kan være problemer med sjalusi, sinne selvmedlidenhet, frykt også videre. De kan tenke at dette er bare en del av meg, det er en del av min familie arv. Min far har problemer med sinne og hans far var slik også, min mor er ofte bekymret og hennes mor og bestemor var slik også, det er bare en del av oss, det er en del av vår negative familie arv.

Selv om vi kan prøve å akseptere våre negative sider så er det allikevel et rop dypt ned i våre hjerte om frihet, for vi føler oss, som sagt, fanget i våre negative handlinger og adferdsmønster.

Det kan hende du føler det som om en slags mørk skygge som alltid henger over ditt liv, og som du ikke kan bli kvitt.

Du er hele tiden redd for den mørke siden av deg selv, og du føler at selv om gode ting skjer deg, så vil du alltid rote det til for deg selv. Uten at du er klar over det kan det hende du går å bærer på mye selvhat.

Men hvem er du egentlig? Er du dine handlinger, tanker og følelser? Og skapte Gud deg slik?

Mange prøver å unngå å finne ut hvem de er, eller finner forsvarsmekanismer som gjør at de unngår dette spørsmålet, for de redd for hvem de kanskje er. De vil ikke finne feil med seg selv. Stolthet er en av forsvarsmekanismene til dette spørsmålet; det er en frykt for å finne ut hvem de er og at de ikke vil like den de er. De som har problemer med stolthet er ofte redd for at de skal finne ut at noe er galt med dem.

Vi kan lese i Bibelen om frihet og at Gud har skapt oss til frihet, men ofte så erfare vi det ikke, hvorfor er det slik?

I Johannes 10:10 står det at tyven kommer for å stjele myrde og ødelegge, men at Jesus kom for at vi skulle ha liv og liv i overflod. Ofte opplever vi kanskje mer tyven som har kommet og stjålet vår fred og glede fra oss, enn det overflods-livet Jesus beskriver.

Det største behovet

Det største behovet og lengsel et menneske har er å bli akseptert og elsket, for det er slik vi er skapt. Nesten alle negative følelser vi har er knyttet opp imot at dette behovet ikke er blitt møtt.

Jeg vil faktisk påstå at all synd vi gjør er knyttet opp i mot dette, for når vi vet at vi er akseptert og elsket, har følelser som: Depresjon, sinne, bitterhet, hat, sjalusi, selvmedlidenhet, frykt også videre ingen grobunn.

Når ikke behovet for å bli elsket og akseptert blir møtt vil vi begynne å søke etter dette, og ofte søker vi etter det på feil steder.

Vi kan til og med begynne å tenke at Gud egentlig ikke bryr seg om oss. Spesielt etter at vi har søkt etter akseptasjon og kjærlighet på feil steder, da føler vi ofte at Gud vil avvise oss også og at han er veldig skuffet og sint på oss, som igjen fører til at vi søker akseptasjon og kjærlighet uten Gud, og det vil bare føre deg dypere og dypere ned i et dypt mørkt hull som det er vanskelig å komme ut av.

Gode nyheter!

Jeg har en god nyhet til deg: Det finnes en Gud som elsker og aksepterer deg fullt ut, og han har skapt deg i sitt bilde. Jeg har ennå en god nyhet til deg: Dine handlinger, din oppførsel, dine følelser og tanker forteller ikke alltid sannheten om hvem du virkelig er! Gud ser deg heller ikke for den synden du gjør og gjorde, han identifiserer deg ikke med den, for han vet hvordan han har skapt deg.

Du var ikke originalt skapt til å gjøre den synden du gjorde, og det vet Gud, og han vil gjerne hjelpe deg til å handle etter det bildet han har skapt deg i. Så han vet at synd ikke er originalt deg, og han vil hjelpe deg så du ikke handler i henhold til syndens makt lenger.

Du er elsket på tross av den synd du gjorde, for du er elsket fordi han skapte deg i sitt bilde, du er hans barn.

Gud elsker deg ikke fordi dine handlinger er perfekt, eller når din oppførsel og handlinger er perfekte, men fordi han i utgangspunktet skapte deg perfekt.

Gud elsker deg ikke når du har klart å være 100 prosent lydige imot ham heller, men fordi han har skapt deg i sitt bilde og du er hans sønn eller datter.

Guds kjærlighet mot deg er ikke knyttet opp imot dine handlinger og oppførsel og hva du har gjort eller ikke gjort, eller hva du har prestert eller ikke prestert, men det er knyttet opp imot din identitet.

Mange tenker at jeg er bare en skitten synder og jeg gjør så mye galt så dette kan ikke stemme, men du er ikke dine negative og gale handlinger og gjerninger, det er ikke din identitet. Det handler ofte bare om en feilprogrammering, det handler om å fornye sine tanker til hva som er sant.

Det er en makt som heter synd, og den vil prøve å påvirke deg, friste deg, programmere deg, og snakke til deg, men synd er ikke deg, den er ikke din sanne identitet!

Jeg håper du allerede nå begynner å forstå hvor viktig dette teamet er!

Dette er et tema som har ligget meg på hjerte i over 20 år, men som jeg bare siden sommeren 2012 har fått et nytt lys over, for det har vært spesielt en ting som har gjort at jeg ikke har kunnet undervise godt på dette teamet: Jeg trodde at jeg var i stor grad mine handlinger og at en del av min identitet var ond, og hvis en del av meg var ond, hvordan kunne jeg da akseptere meg selv fullt ut?

Vår autoritet og seier over syndens makt ligger i at vi vet hvem vi er.

Før Jesus gjorde et eneste mirakel og før han begynte sin tjeneste kom Guds Ånd over ham og sa: «Dette er min elskede sønn som jeg har vell behag i.»

Matt 3:17 (eBibelen – Guds Ord)

17 Og se, fra himmelen lød en stemme som sa: "Dette er Min Sønn, Den Elskede, i Ham har Jeg velbehag."

Da Jesus ble fristet av djevelen i ørkenen (Se Matt 4) motstod han fristelsen fordi han visste hvem han var og at han var elsket av Gud. Djevelen sier: «Hvis du er Guds sønn, så gjør dette..» Fordi Jesus var trygg i hvem han var, trengte han ikke å bevise hvem han var ovenfor djevelen.

Hvis du ikke vet at du er elsket av Gud og at du også er hans elskede sønn eller datter, vil du ha liten motstandskraft når fristeren kommer. Du vil også lett falle i det å prøve og bevise for deg selv, for andre og for Gud hvem du er, og det kan ha mange negative konsekvenser. For du vil ofte bli lett såret, støtt, stolt og du vil prøve å albue deg frem til posisjoner som gjør at du kan bevise hvem du er. I denne usikkerhet om identitet, vil fokuset være på deg og du vil ha problemer med å akseptere og elske andre, for du har problemer med å gjøre det med deg selv.

Men når jeg er trygg i den jeg er, trenger jeg ikke lenger å føle meg truet av andre, og hva andre tenker og mener om meg. Jeg er fri til å elske deg!

I hvilket bilde?

Djevelen ønsker at din identitet skal være lik hans, så han vil gjerne forme deg i sitt bilde, men det er et pervertert bilde av hvem du i sannhet er.

Djevelen vil gjerne forme deg ved at du begynner å tro løgner om hvem du er og hvem Gud er. Du kan lese om det allerede i begynnelsen av Bibelen, du kan se at djevelen lurte Adam og Eva til å tro løgner om hvem Gud var og hvem de var, som: Har Gud virkelig sagt (han satte spørsmålsteget ved hva Gud hadde sagt og at Gud hadde skjult noe for dem) og dere kan bli lik Gud hvis dere spiser av dette treet (de var allerede lik Gud, han hadde jo skapt dem i sitt bilde).

Djevelen har alltid prøvd på å få oss mer lik han, enn Gud.

Fiendens strategier

Jeg vet at dette er et område som djevelen er redd for at vi skal snakke om, og han vil gjøre alt han kan for at det jeg skal si i denne undervisningen ikke skal gå opp for deg. Så om du føler jeg berører noen kristne "hellig kuer" og du føler deg litt opprørt over noe av det jeg sier, så bare fortsett med å lese og tenk igjennom det jeg skal si!

Bibelen sier: Prøv alt og hold fast på det gode! Og prøv gjerne det jeg sier opp imot Guds ord.

En annen strategi fra fienden er å få deg til å tro at du har hørt dette før, så jeg trenger ikke høre det igjen. I de senere årene har det vært en oppvåkning når det kommer til dette temaet, og jeg har nevnt noe av dette i min tidligere undervisning også, så mulig du allerede har hørt noe, men fortsett med å les allikevel.

Det kan også være du tror du har hørt noe av det jeg vil si, for det kan høres kjent ut, men jeg vil si at jeg har en litt annen innfallsvinkel enn det meste av undervisningen jeg har hørt i Norge på dette temaet.

Jeg vil si: hvis du sliter med noen av følgende ting så er denne undervisningen for deg (og hvis du ikke sliter med noe av det, lever du sannsynligvis i fornektelse eller så har dette teamet virkelig gått opp for deg).

Sinne, selvmedlidenhet, avhengighet (det kan være: alkohol, pornografi, overspising etc.), sjalusi, depresjon, frykt, hat, bitterhet, ikke villig til å tilgi, lavt selvbilde, følelsen av mindreverdighet, fordømmelse, skam, skyld, bekymring, stolthet (denne er nok litt vanskelig å innrømme) etc.

Jeg sier heller ikke at jeg selv har hundreprosent sett alle sannheter om meg, og denne undervisningen hjelper meg også i denne vandringen av å oppdage mer og mer om hva som er sant om meg.

- En viktig ting: Kristenlivet handler ikke om å prøve å bli noe vi ennå ikke er, det handler om å finne ut og oppdage hvem vi virkelig er!

Tilbake til originalen!

Hvis jeg spør deg: Hvem er du? Hva vil du svare?

Kanskje du vil si: «Jeg et sønn og datter av min far og mor som har Johannessen som etternavn.» Eller: «Jeg er snekker eller økonom, og jeg har tatt den og den utdannelsen.» Dette kan si noe om deg og hva du gjør, men det vil ikke forteller meg så mye om deg som person.

Hvis jeg spør: «Hva slags person er du? Hva er dine egenskaper som person?» Ville jeg ha fått svar som: «Jeg et en utadvendt person, eller jeg er en sjenert person.» «Jeg er en person som liker å være mye alene, eller jeg er en person som liker å være med folk hele tiden.» Jeg er en person som ønsker oppmerksomhet, eller en som ikke ønsker det.

Jeg vet at det ofte er populært med personlighetstester, der man tar en test for å finne ut hva slags personlighet man har, for som jeg begynte med: Vi har alle en nedlagt lengsel i oss til å finne ut om hvem vi egentlig er.

La meg bare si det slik: Personlighetstester vil kun gi deg et snapshot av hvordan du ser deg selv nå, men den vil ikke vise deg hvem du virkelig er. Den kan vise noe om deg, men alle dine gale måter å handle på og din feilprogrammering er egentlig ikke slik Gud originalt har skapt deg.

La meg også si det slik: Alle negative personlighetstrekk du måtte ha, selv om det er arvet fra dine foreldre, er ikke den sanne deg, det et ikke slik Gud originalt skapte deg. Mange tenker at motløshet og frykt er bare en del av meg, det er en del av min personlighet; jeg blir lett motløs, deprimert, bekymret og fryktsom. Motløshet og frykt kan være en del av din erfaring, ja selv din families er erfaring, og de kan ha formet deg og din families identitet, men det er ikke din sanne identitet. Depresjon og avvisning kan også ha formet din personlighet, men de er ikke den sanne deg!

Hvis du er en person som i overdrevet grad ønsker å være for deg selv, er det godt mulig at en ting som frykt for avvisning er årsaken til dette. En som snakker mye og ønsker mye oppmerksomhet kan ha samme problemet, han eller hun er redd for ikke å bli akseptert, så de ønsker å bli sette og hørt mest mulig for at andre skal legge merke til dem.

Jeg vil si at de som er overdrevet stille, og de som snakker mye og ønsker oppmerksomhet fra andre har noe av det samme problemet: De er redd for å bli avvist eller ikke akseptert, men Gud skapte dem ikke slik, dette er bare en programmering som ofte erfaringer har gitt dem.

Jeg personlig har slitt mye med avvisning, og det gjorde at jeg ofte ikke likte store festivaler eller steder der det var mye mennesker. Jeg ønsket ofte å trekke meg unna, og være for meg selv. Jeg tenkte at dette var bare hva jeg var, men allikevel trivdes ikke med det. Jeg likte ikke den siden ved meg selv. Men sakte og sikkert fant jeg ut at dette er ikke den sanne jeg, jeg fant ut at jeg faktisk trivdes å være med andre mennesker.

Når jeg begynte å se meg selv på en positiv måte, begynte selv min personlighet utad å forandre seg.

I dag kan jeg være med mange mennesker uten at det gjør meg noe, for jeg har blitt mer og mer trygg på den som Gud har skapt meg til å være. Jeg sier heller ikke at jeg er ferdig med å fornye mine tanker om hvem jeg er, for jeg er fremdeles i prosessen av å rive ned gale tanker om hvem Gud har skapt meg til å være.

Nå er ikke alt ved deg negativt, og det er bra å finne ut hvem vi originalt er, men vi må finne tilbake til "default", til originalen! Og kan jeg fortelle deg en ting: Originalen er perfekt, den er overmåte god sier Bibelen!

Når vi skal finne tilbake til originalen et det mange som bare går tilbake til Adam, de tenker at det originale menneske er syndfullt, skittent og ondt.

Det er riktig at synd og ondskap kom inn i verden ved Adams fall, og mennesket fikk en fallen natur, de fikk Adams natur, men det var ikke menneskets originale natur.

Vi må å gå lengre tilbake enn til fallet, vi trenger å gå helt tilbake til da Gud skapte oss. Da Gud skapte oss sa han: Det er utrolig godt, eller det er perfekt.

1Mos 1:31 (BGO)

Da så Gud det Han hadde gjort, og se, det var overmåte godt.

Og Gud skapte oss i sitt bilde, det vil si at vår originale natur er lik hans.

1Mos 1:26-27 (Bokmål 2011)

26 Gud sa:«La oss lage mennesker i vårt bilde, så de ligner oss! De skal råde over fiskene i havet og fuglene under himmelen, over feet og alle ville dyr og alt krypet som det kryr av på jorden. »

27 Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, som mann og kvinne skapte han dem.

Du er faktisk skapt til å være lik Gud, for han skapte deg i et bilde som var et speilbilde av ham selv. Du er for eksempel ikke originalt skapt for synd, det er derfor ingen av oss har egentlig en nytelse av synd i lengden. Nytelsen av synd er ofte veldig kortvarig, for vi er ikke skapt for det. Det er faktisk ingen som er skapt for synd. Nå er det mange som ikke ser det, og har blitt så forført av syndens makt at de blir lurt til å tro at synden er til og med bra for oss, men vi er ikke originalt skapt for den.

Dette at vår originale natur er lik Gud sin natur er vanskelig å svelge for mange, fordi vi har blitt oppdratt til å tro at menneskene er bare onde. La meg si noe som kanskje kan sjokkere deg litt: Synd og ondskap er ikke menneskets sanne natur. Synd og ondskap er en skapning, en skapning som gjerne vil forme og programmere mennesket til ondskap. Denne skapningen, som Bibelen kaller for djevelen, fikk fotfeste ved Adams synd og den bodde i menneskene, men den har aldri vært menneskets sanne natur.

I Gamle testamentet hadde ingen mulighet til å bli født på ny, det vil si at de hadde ingen mulighet til å bli kvitt Adams natur, så synd og ondskap var en del av menneskene. Men når Jesus kom gjorde han noe med dette problemet, da Jesus døde, døde du også med ham, og når han stod opp igjen stod du opp med ham. Den gamle Adam, din syndige natur døde der på korset sammen med Jesus, og du kan nå oppleve å vandre i en helt ny natur, faktisk i mennesket originale natur igjen. For å kunne erfare dette trenger vi å ta det imot i tro, vi trenger å stole på det som Jesus har gjort for oss.

Synd og ondskap var ikke menneskets originale natur, den ble en del av mennesket når Adam falt, men Jesus kom så vi ikke lenger trenger å bære på en syndenatur.

Den gode nyheten er: Du er skapt til å være lik Gud, for du er skapt i hans bilde. Den dårlige nyheten er at det finnes fremdeles en djevelen som vil prøve å narre deg til å tro at du har hans natur, og at din sanne identitet er mer lik hans bilde, enn Guds bilde.

Hans bilde er blant annet: Frykt, sinne, sjalusi, stolthet, dømmende, anklagende, depresjon, skam, skyld, håpløshet, bitterhet, mindreverdighet, selvmedlidenhet også videre.

Guds bilde er: Kjærlighet, glede, fred, håp, tro også videre.

(Se 1Kor 13 og Gal 5:19-25)

Før Adam og Eva falt fikk djevelen dem til å tro noe som ikke var sant om dem, at de ikke allerede var lik Gud.

Djevelen sa at hvis dere eter av det treet som Gud sa at de ikke skulle spise av, så vil de bli lik Gud, men de var allerede lik Gud. Det djevelen prøvde på var å få dem inn i sitt bilde, der de selv kunne bestemme hva som var godt og ondt, og de trengte ikke lenger fellesskapet med Gud. Det at de selv kunne bestemme hva som var godt og ondt og at de selv ikke trengte fellesskap med Gud eller stole på ham, var djevlenes bilde, og djevlene narret Adam og Eva til å bli mer lik ham.

Jesus sa ved en anledning til jødene og fariseeren som lyttet til ham: Dere har djevelen til far (Joh 8:44). Grunnen til at han sa dette var fordi de hadde satt seg selv høyere enn Gud, og bestemte selv hva som var godt og ondt. De lagde blant annet lover som Gud aldri hadde gitt dem, og de trodde Gud var fornøyd når de hadde klart å oppfylle dem.

Loven førte ikke menneskene nærmere Gud, de førte dem faktisk lengre vekk fra fellesskap med Gud. For hva vil loven gjøre når vi gjøre noe feil? Jo den vil fordømme oss, og vi gjør lett som Adam og Eva når de falt, gjemme oss fra Gud og fra hans fellesskap og nærvær.

Synd i fellesskap med det falne mennesket skapte sitt eget bilde, et bildet som ikke lignet på det som mennesket var originalt skapt for. Djevelen og synd ønsker at du skal være likt hans bilde, men du er ikke skapt i syndens bilde.

Den siste Adam

Problemet etter Adam var at alle tilhørte egentlig djevelen, selv om han ikke var deres sanne far, for djevlene er en skapning ikke skaperen, og han kunne ta bolig i menneskers ånd. Synd ble en del av menneskets identitet på grunn av den første Adam og vi fikk det som Bibelen kaller for et syndelegemet.

Men da Jesus kom skjedde det noe som gjorde at vi ikke lenger trenger å bære på Adams falne natur, vi kunne bli født på nytt og igjen få Guds natur på innsiden.

2 Kor 5:17 (BGO)

Derfor om noen er i Kristus, er han en ny skapning. Det gamle er forbi. Se, alt er blitt nytt.

Jesus blir kalt den siste Adam (Se 1Kor 15:45 og Rom 6), og han gjenopprettet hva Adam mistet i hagen; at vi igjen kan kalles Guds barn, og sønner og døtre av Gud, og at vi igjen kan ha et nært fellesskap med ham.

Joh 1:12 (NB)

Men alle dem som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.

1Joh 3:1

1 Se hvor stor kjærlighet Far har vist oss: Vi får kalles Guds barn, ja, vi er det! Verden kjenner oss ikke, fordi den ikke kjenner ham.

Du er skapt til å være i fellesskap med Gud, han har skapt deg til å være hans sønn eller datter. Dette er din sanne natur, og du kan kalle deg Guds barn, for du er født av ham.

Før du begynner å tro at jeg er en så kalt universalist, som tror at alle kommer til himmelen til slutt, så la meg si dette: Du må velge dette fellesskapet med Gud gjennom å tro det som Jesus har gjort for oss. Jeg tror ikke det finnes mange veier til Gud, men veien til Gud er kun gjennom troen på Jesus, og når du tror på han så har du rett til å kalle deg Guds barn. Hvis du velger å ikke tro at Jesus er veien, sannheten og livet, så har du heller ikke rett til å kalle deg Guds barn.

Den eneste måten å virkelig finne ut hvem du er, er å bli kjent med han som har skapt deg! Gud skapte deg i sitt bilde og ved å studere hans karakter og hvem han i sannhet er, finner du også mer og mer ut hvem du er. Husk også at når du ble en kristen så ble du ett med Jesus, og hans natur ble også en del av din natur.

Det vil også si at hvis du har et galt bilde av Gud, vil du også overføre dette bildet på deg selv, derfor er det så viktig å ha et rett bilde av Gud og hvem han er.

Synd vil alltid prøve å forme deg inn i dens bilde, det er syndens mål og hensikt.

Djevlene og synd (som er den samme makt og person) vil alltid prøve å forme deg i sitt bilde, den vil prøve å si: «Du gjorde slik, så du er slik, dette er den du er!»

Djevelen har aldri skapt noe, men han ønsker allikevel og forme et bilde som ikke ligner på Gud, men som ligner mer på hans karakter og identitet, men det er Gud som originalt har skapt deg, og han har skapt deg i sitt bilde.

Hvis jeg hadde et berømt maleri, men så hadde noen tatt en pensel og tegnet noe nytt over det, og det så ikke lenger ut som det originalt var, men bak malingen ville originalen fremdeles være der. Hvis jeg da hadde den rette kunnskapen kunne jeg ha fjernet det som var klusset til, og funnet tilbake til originalen.

Synd har malt over og klusset til vårt originale bildet, og vi trenger Gud og kunnskapen om han for å finne tilbake til den originale oss. Uten han vil vi bare klusse vårt bilde til ennå mer, så vi må la han få lov til å fortelle oss hvordan vi originalt er. Uten Gud kan du ikke finne ut hvem du egentlig er, for du må finne veien tilbake til han som originalt skapte deg.

Du et ikke et dyr.

Før vi fortsetter med denne undervisningen: La meg også si dette: Du er ikke en velutviklet ape! Som en kristen så bør du kanskje allerede nå vite dette, men denne verden kan allikevel ha lurt deg til å tro at dine følelser og lyster bare er dyriske.

Som kristne kan vi tro at kjødet er den dyriske siden av oss, jeg vil snakke mer om kjødet senere.

Du kan tenke at det jeg føler og handler er bare slik jeg er, det et bare slik mennesket er, jeg kan ikke gjøre noe fra eller til.

Men du er ikke et dyr som bare handler ut i fra instinkt. Vi trenger faktisk å være klar over hvor denne verden får sin identitet fra, for det kan påvirke oss også.

Spesielt i den vestlige verden så har vi nærmest blitt oppdratt til å tro at vi bare er noen aper som har utviklet seg. Hvis dette er vår identitet som mennesker så vil vi også handle deretter. Et dyr handler bare ut i fra instinkt, ikke fri vilje, og de følger bare det som de føler i øyeblikket. Et dyr er ikke ansvarlig for sine handlinger, for de handlet bare ut av instinkt og hva de er lært opp til å gjøre.

Fordi mange tenker at vi er dyr, vil de handle deretter.

Når det kommer til sex for eksempel er det mange som tenker at menn er bare noen kåte dyr, som bare instinktivt må følger sine dyriske lyster. De må bare fylle sin appetitt på sex på en eller annen måte.

Vi er ikke skapt i apenes bilde, vi er ikke dyr, vi er skapt i Guds bilde og til å være lik han.

Hvis din identitet er et dyr, vil du også handle og oppføre deg slik, men du er ikke et dyr, du er skapt i hans bilde og du er skapt til å være i fellesskap med ham. Du er skapt til alltid å være med ham, og han bor faktisk allerede i deg.

Har vi to identiteter?

Jeg nevnte i begynnelsen at det er bare siden sommeren 2012 at jeg selv har klart å se dette med vår sanne identitet klart, eller jeg klarte ikke å forklare det på en god måte.

Jeg viste at dette temaet var viktig, og det har ligget meg på hjerte mitt siden jeg begynte å undervise fra Biblene i begynnelsen av 90 tallet.

Mye av det jeg underviste før gikk også ut på dette med å forstå vår verdi, jeg var kjent med uttrykk som at Kristus hadde tatt bolig i oss og at vi var nye skapninger og også videre, men jeg trodde også på sette og vis at vi var en gammel skapning også, kalt syndenatur og kjødet. Jeg trodde fremdeles at syndelegemet og kjødet var en del av min identitet som kristen, og som jeg ikke kunne helt bli kvitt før jeg kom til himmelen. Så vi må prøve så godt vi kan og undertrykke denne onde siden ved selv. Redskaper for dette var blant annet bønn, faste og bibellesing.

Jeg husker rundt 1990 da jeg begynte å undervise fra Bibelen, jeg har til og med en video fra det, så prøvde jeg å forklare dette med identitet og ny natur, men fikk ikke satt ord på det.

Grunnen til dette var at jeg var vokst opp med, eller mulig jeg også hadde blitt lært det på slutten av 80 tallet, at kristne hadde to naturer (det vil faktisk si: to identiteter), og jeg trodde dette helt frem til sommeren 2012. Dette gjorde at jeg ikke klarte å undervise dette teamet så godt før nå.

Det som skjer når vi underviser at kristne har to naturer er en forvirring i vår identitet, det kan faktisk nesten grense til schizofreni, og religioner som har et dualistisk (at vi har to identiteter) syn på mennesket kan ofte være årsaken til at personer sliter med dette.

Det som var problemet for meg var at vi på den ene siden sa at vi er skapt perfekt i Guds bilde, at vi er unike og verdifulle, men på den andre sidene sa vi at vi var syndige, onde og bare støv.

Janteloven har preget oss her i Norge, og den har ødelagt vår identitet på mange måter. Jeg tror den har skapt stor skade og forvirring i hvem vi virkelig er.

Selv om vi er klar over den så kan det være mye av janteloven som vi fremdeles ubevist tror på.

Vi tror fortsatt at det er fromt og åndelig å si at jeg er ingen ting, jeg betyr ingen ting, jeg kan ingen ting. Selv om en nordmann er nesten profesjonell gitarspiller, vil han ofte si: Nei jeg kan ikke spille gitar.

Vi har en støv mentalitet i dette landet, det vil si vi liker å bekjenne: Jeg er bare støv, og vi tror det er åndelig og fromt. Det er faktisk det motsatte: Det er veldig kjødelig å tenke slikt. Gud skapte deg av støvet, men ut av støvet skapte han noe som var utrolig verdifullt.

Husk også at en verdifull diamant er skapt av karbon, det er i utgangspunktet bare verdiløst kull og sot.

Ofte er vårt fokus på hva vi er uten Gud, men tingen er at Gud alltid er der, vi bare trenger å oppdage det.

Vi har delvis blitt oppdratt i Norge med å bekjenne: Vær meg arme synder nådig.

Så vår identitet har ofte fokusert mer på å være en arme synder enn å være rettferdig.

I Norge er vi ofte flinke til å feilsøke, vi liker å finne ut og kritisere hva som er feil. Det kan kanskje være hundre ting som er bra og perfekt, men hvis det er en ting som er feil har vi fokuset på det ene.

Vi kan ofte tro at Gud er slik også, for Gud er jo perfekt, er han ikke? Vi kan tenke at Gud er en feilsøkende Gud, han finner hva som er feil med oss, og peker det ut: Og sier: Omvende deg fra det, ellers...

Kan jeg fortelle deg en god nyhet? Gud peker ikke på hva som er feil med deg! Men han vil at du skal finne ut hva som virkelig er sant om deg, at du er hans elskede sønn eller datter, og at du ved tro på Jesus er blitt rensset fra all din synd, du har blitt ren og rettferdig, det er hva Gud ønsker at du skal se.

Men hva er du egentlig? Er du både en synder og rettferdig, er du kun en synder frelst av nåde (og venter på å komme til himmelen) eller er du bare rettferdig?

Dette er et spørsmål mange har stilt seg opp igjennom kirkehistorien, selv om jeg mener Paulus og Bibelen forklarer veldig godt hvem vi er, men som sagt: Jeg tror vi har en fienden som ikke vil at du skal oppdage hvem du virkelig er!

Husk at jeg snakker om din identitet i denne undervisningen, jeg sier ikke at du ikke lenger kan velge å synde, eller at det ikke er noe som heter synd. Men selv om du fremdeles har valget til å synde, gjør det deg til en synder?

Følg med videre i denne undervisningen, for jeg vil gjerne forklare for deg hvem du egentlig er.

Seirende kristenliv

Det å finne ut hvem du er vil hjelpe deg i å leve et seirende kristenliv. Jeg hadde en periode en undervisning om seirende kristenliv på nettsidene mine, men jeg valgte å ta den ned, for den del av denne undervisningen gikk litt ut på å prøve å ta seg sammen. Men jeg har sett at nøkkelen til å leve i seier ligger ikke i dette å prøve å ta seg sammen, og prøve å synde mindre, men det ligger i å se og oppdage vår sanne identitet, og et biprodukt av dette igjen vil være at vi lever hellig.

Seirende kristenlive handler ikke om hva jeg må få til for Gud, men det er hva Kristus Jesus har fått til for meg, det handler alt om Jesus og hva han allerede har gjort for meg. Det handler om å tro og stole på hva han allerede har gjort, ikke hva du må gjøre. Det handler om å se at jeg er korsfestet med Kristus allerede, at jeg lever ikke lenger selv, det vil si jeg lever ikke uten han, jeg trenger ikke å få til noe uten han. Og det livet jeg nå lever her i denne verden og i denne kroppen, den kan jeg leve i troen på Jesus, han som elsket og elsker meg, og som gav sitt liv for meg! (se Gal 2:20) Dette er ikke å streve men å hvile i hva Jesus allerede har gjort for meg og i hans kjærlighet.

Vår erfaring

En annen ting som også spiller inn her, når det kommer til om vi har en dualistisk identitet, det vil si: halvt synder, halvt hellige, er våre erfaringer: Vi ønsket for eksempel å leve helt for Gud, men det virket som det var en del av oss som ønsket det motsatte.

Jeg erfarte det ofte som om det var en ond tvilling av meg som ønsket å ta kontroll, og det var som om den onde og gode siden av meg kjempet om mitt liv. Jeg bare håpet på at den onde og syndige «meg» ikke ville vinne, men det føltes ut som han ofte vant.

Ikke det at jeg gjorde de mange grove syndene, men det kunne til og med være bare det å bruke mer tid på å be eller lese og studere i Bibelen, eller til og med faste.

Jeg husket at jeg en gang lovet Gud, og meg selv, at jeg skulle faste i 20 dager, for det vare en måte noe hadde fortalt til meg at jeg kunne trene meg opp til å kontrollere kjødet (jeg vil forklare kjødet litt senere), eller den onde siden av meg på, men jeg klarte «bare» å faste i 10 dager, og jeg følte jeg hadde skuffet Gud og meg selv. Dette førte meg ikke til seier over syndevanene, tvert imot det ble vanskeligere.

Jeg så det ikke da, men jeg var veldig lovvisk programmert, for dette var faktisk å legge seg under lov igjen.

Min selvlagde lov var: Du skal faste i 20 dager og overvinne de negative syndevanene dine, den kjødelige siden av deg selv.

Noen sier at Jesus sa jo at vi må være fullkomne, eller perfekte, så vi får prøve så godt vi kan å være det, og når vi feiler så vil han hjelpe oss. Kan jeg fortelle en ting: Dette er fremdeles å legge seg under loven, for du vil før eller siden finne ut at du aldri klarer det. Jesus sitt poeng blant annet i bergprekenene ikke at du skal klare litt, og gjøre så godt du kan, også skal han hjelpe til med resten, poenget til Jesus er at du kan aldri kan klare det! Det Han egentlig sier er: Du trenger meg! Du trenger meg for å seire, du trenger meg for å overvinne synd i ditt liv, du trenger meg når du føler deg fordømt og full av skam og skyld. Du trenger å se at Jesus allerede har seiret for deg, han vant over syndens makt for deg! Det er ikke noe du trenger å gjøre for å seire, du bare trenger å få en åpenbaring av Han som har seiret for deg! Og du trenger bare å stole på hva han har gjort, ikke hva du har gjort.

Når vi misslykkes med å følge loven vil det alltid føre til fordømmelse, frustrasjon, håpløshet, mislykkethet, selv-fordømmelse og til og med selvhat. Du vil bli overasket over hvor mange kristne som hater seg selv fordi de føler at de aldri når opp og mislykkes (med å prøve å overvinne det onde selv), jeg var en av dem og jeg var ikke helt klar over det selv heller.

Da jeg måtte bryte fasten følet jeg at jeg hadde skuffet Gud og meg selv. Jeg var sint på meg selv, jeg foraktet meg selv. Denne følelsen gav meg ikke styrke til å stå imot synd, tvert imot den gav næring til den. Det er slik loven vil gjøre med deg, den vil ikke bli kvitt syndens problem, men tvert imot, den vil gi næring til den, akkurat slik Paulus snakker om i Romerbrevet 7.

Når vi prøver å følge loven vil vi alltid ende opp frustrert, motløse, fordømte eller stolte hvis vi tror at vi har klart det.

Når vi har denne følelsen av frustrasjon og håpløshet over vår tilkortkommenhet, vil det ofte føre oss enten til å prøve hardere (og ende opp med ennå mer frustrasjon) eller vi trekker oss vekk fra Gud.

Loven vil aldri bringe deg nærmere Gud, den vil tvert i mot skille deg fra han mer og mer, jo mer du ser din tilkortkommenhet.

Som nevnt før så trenger vi alle å føle oss elsket og akseptert, men loven vil alltid peke på dine feil og mangler og alt du ikke får til, og det vil igjen føre til at du føler deg ikke akseptert av Gud, men kanskje bare når du har klart å rette opp alt som er feil med deg. Fordi vi kan føle at vi ikke er akseptert av Gud, eller at Gud er ikke fornøyd med meg eller kan elske meg nå etter det gale jeg har gjort, så går vi ut og prøver å fylle dette tomrommet om å bli akseptert og elsket på andre steder.

Det kan være utenomekteskapelig sex, pornografi, alkohol, narkotika, sjokolade, mat, røyk, popularitet, penger, status også videre.

Min erfaring var at det virket ofte som da jeg prøvde å kjempe mot synden så tok den ennå mer tak i meg, og jeg trodde dette var en del av meg, at dette var bare en del av min identitet. Når vi har denne tankegangen legger vi oss under loven igjen.
Men hvem kan fri meg fra denne syndens sirkel?

Hva er og må vi korsfeste kjødet?

Hva er kjødet eller kjøttet og er det en del av meg jeg må prøve å korsfeste?

Jeg er klar over at du kan forklare ting på forskjellige måter, og hvis du har en bedre måte å undervise dette på så er det i orden, men på den måten jeg ønsker å forklare det på nå mener jeg er det enkleste å forstå.

Jeg tror også at dette teamet ikke er diffust og dypt, og man trenger en doktorgrad i teologi for å forstå det. Jeg tror det er veldig enkelt å forstå det slik jeg fremlegger det her.

Du har lov til å være uenig, men mitt viktigste poeng her er at du ikke tror at kjødet er en del av din sanne identitet, for som sagt Gud skapte deg ikke til å være adskilt fra han, han skapte deg ikke til å være kjødelig, han skapte deg ikke med et ondt kjøtt/kjød.

Det var disse tingene som jeg vil forklare nå som gikk opp for meg sommeren 2012, og det har forandret mye på hvordan jeg ser meg selv og Gud på. Ikke bare det men også hvordan jeg ser ande mennesker, jeg har merket at jeg har en større kjærlighet for andre på tross av deres negative oppførsel, for jeg identifiserer heller ikke dem med hva de gjør, men hvordan Gud har skapt dem.

Syndig side?

Da jeg kjempet imot synden følte det ut som det alltid var en synding, ond side av meg selv som ønsket å synde, og det følte ut som han ofte vant. Jeg trodde dette var en del av min identitet, for jeg hadde hørt undervisning som gikk ut på at vi måtte korsfeste kjødet.

Vi kan føle på dette av og til; at det er en makt som vil dra oss vekk fra Gud, og det er en makt som vil dra oss til ham. Det er sant at det er to makter som drar på deg (Se Gal 5:16-17, kommer tilbake til dette skriftstedet litt senere), men vår oppgave er faktisk ikke å prøve å undertrykke en ond side ved oss selv, vår oppgave er å fornye våre tanker rundt hvem vi er. Den onde siden er heller ikke oss, men det kan virke som det er oss fordi våre tanker ikke har blitt fornyet om hvem vi er og den posisjon vi har i Kristus, og det kan føles ut som vi er syndere fordi vi har syndet.

Når Bibelen snakker om kjødet, (eller kjøttet som noen oversettere har oversatt det til nå) trodde jeg dette handlet om en del av min identitet før. Jeg trodde kjødet var den onde siden ved meg selv som fremdeles var aktiv, og som jeg måtte prøve å undertrykke eller korsfeste. Jeg ble fortalt at faste for eksempel, var en måte å gjøre dette på.

Da jeg før leste Gal 5:24, leste jeg det slik: *Den som tilhører Kristus må korsfeste kjødet med dens lidenskap og lyster!*

Men det er ikke hva det står! Jeg tror alle oversettelser av Bibelen jeg har kommet over setter dette i fortid: *Har allerede korsfestet kjødet...*

Jeg skjønner ikke og kunne ikke forklare dette verset før, for hvis du har et bilde av at du også er en ond og syndig side ved deg selv, vil ikke dette verset gi noen god mening.

Før var Gal 5:20-24 litt skremmende å lese for meg, for jeg var redd for at jeg kanskje hadde falt i en av kjødets gjerninger og ikke hadde rett på å være en kristen lenger (være arving til Guds rike), og kanskje jeg til og med hadde mistet frelsen. Jeg vet ikke om du kjenner deg igjen? Men jeg vet om mange som føler det på samme måte.

Jeg trodde målet på en god kristen var hvor bra han klare å korsfeste seg selv. Hvor bra han klarte å gjøre åndens frukter og hvor flink han var til å unngå å gjøre kjødets gjerninger. Hvis du er på denne tredjemøllen vil du etterhvert finne ut at bra er aldri bra nok, og du vil bli frustrert fordi du aldri vil føle at du klarer å korsfeste deg selv godt nok. Det virker som det alltid er noe som vil krype ned av korset igjen, og hele prosessen starter på nytt.

Du kan ikke helt forklare eller forstå disse versene hvis du tror kjødet fremdeles er en del av din identitet.

Hvis kjødet fremdeles var en del av vår identitet så hadde det vært viktig å skrive: Den som tilhører Kristus må prøve (så godt han kan) å korsfeste kjødet. Men det står som sagt i fortid; han har allerede korsfestet kjødet. Din korsfestelse er noe som allerede har skjedd, det skjedde 2 000 år siden på et kors, du ble korsfestet med Kristus, og det er ikke noe jeg lenger må prøve å gjøre.

Hva er kjødet?

La meg bare vise deg fra gresk hva ordet kjødet (eller kjøttet) er. Kjødet/kjøttet er fra et gresk ord som heter *sarx*, dette betyr blant annet biffen du spiste til middag, så det kan rett og slett bety kjøtt, det kan også bety vår fysiske legemer, men det har også andre meninger, og ordet i seg selv er ikke negativt. Johannes bruker det til og med om Jesus, da han skriver at Jesus kom ned i kjødet.

Ordet *sarx* kan også bety alt det fysiske vi ser i denne verden, det kan rett og slett bety det naturlige. Så når Johannes snakker om at Jesus kom ned i kjødet, så handler det om at Jesus kom i et naturlig fysisk legeme.

Det negative betydningen av ordet som Pauls bruker en del, handler om en måte å tenke og handle på som om Gud ikke eksisterte, at det naturlige; det som vi kan se, ta og føle på, er alt som eksisterer, eller det kan også være: Jeg kan klare dette uten Gud og hans hjelp. (som man vil gjøre når man er lovviske).

For å ta et eksempel på dette: Hvis jeg er bekymret for fremtiden, tenker jeg på en fremtid der Gud ikke er med meg eller ikke vil hjelpe meg, og det er en kjødelige måte å tenke på, og jeg har et kjødelig sinnelag eller tankegang, for jeg tenker bare i det naturlige, og det vil ikke gi liv til meg.

Rom 8:6 (BGO)

For kjøttets sinnelag er død, men Åndens sinnelag er liv og fred.

Hvis du tenker at du må prøve å korsfeste deg selv, tenker du på en kjødelige måte, for det er å ekskludere hva Jesus allerede har gjort for deg. Det handler ikke om at du må prøve å overvinne noe, det handler om å se hva Jesus allerede har overvunnet for deg, og leve i troen på dette.

Når vi ikke setter vår lit til det som Jesus har gjort, tenker vi fremdeles på en kjødelig måte, og det vil ikke bringe liv og fred inn i våre liv.

Hvis du leser en del norske oversettelser så kan du bli litt forvirret når du leser Romerbrevet 8, og blant annet Bibelen Guds ord har forandret oversettelsen av Rom 8 flere ganger. For når man oversetter Bibelen så legger man ofte inn noe tolkninger. Se forskjellen på dette skriftstedet fra samme bibeloversettelse, Bibelen Guds Ord, men ved forskjellige utgaver.

Rom 8:8-9 (BGO)

8 De som da styres av menneskenaturen, kan ikke være til behag for Gud.

9 Men dere styres ikke av menneskenaturen, men av Ånden, så sant Guds Ånd bor i dere. Hvis noen ikke har Kristi Ånd, hører han ikke Ham til

Rom 8:8-9 (BGO)

8 De som da er i kjødet, kan ikke være til behag for Gud.

9 Men dere er ikke i kjødet, men i Ånden, så sant Guds Ånd bor i dere. Hvis noen ikke har Kristi Ånd, hører han ikke Ham til.

Romans 8:8-9 (BGO)

8 De som da styres av kjøttet, kan ikke være til behag for Gud.

9 Men dere styres ikke av kjøttet, men av Ånden, så sant Guds Ånd bor i dere. Hvis noen ikke har Kristi Ånd, hører han ikke Ham til.

Romans 8:8-9 (Bokmål 2011)

8 De som kjøtt og blod har makten over, kan ikke være til glede for Gud.

9 Men det er ikke kjøttet som har makten over dere, det er Ånden – så sant Guds Ånd bor i dere. Den som ikke har Kristi Ånd, hører ikke Kristus til.

Det er lett å legge inn en tolkning her, hvis man har forskjellige meninger om hva kjødet egentlig er, men jeg tror denne er mest riktig i forhold til grunnteksten.

For de som er i kjødet, kan ikke være Gud til behag. Men dere er ikke i kjødet, dere er i Ånden, så sant Guds Ånd bor i dere. Men om noen ikke har Kristi Ånd, da hører han ikke Kristus til. (Romerne 8:8, 9 NB)

Hvis du tenker at kjødet er en del av din identitet, og at du av og til kan være i kjødet, vil du ha problemet med denne oversettelsen og dette verset, for den sier at hvis du er i kjødet så tilhører du ikke lenger Kristus. Det kan være mange ganger du føler at du har vært i kjødet, som at du har gjort en synd eller fulgt etter dine fysiske og naturlige (kjødelige) sanser og lyster. Derfor har en del heller oversatt det med styres av kjødet eller kjøttet.

Så hvordan forklarer du dette? Spør du kanskje nå. Jeg skal prøve å forklare det så enkelt som jeg kan.

Som vi har sett er kjødet en måte å tenke på som om Gud ikke eksisterte, det var slik din gamle natur, ditt syndelegemet og Adams natur tenkte og handlet på. Det tenkte og handlet som om Gud ikke eksisterte. Som en kristen er kjødet (eller kjøttet), som er en måte å tenke og handle på som om Gud ikke eksisterte, fremdeles en ting som vil prøve å hindre oss i vårt kristenliv. Den vil hindre oss i vårt forhold til Gud, og det er et våpen som djevelen fremdeles bruker mot oss, og vi kan velge å vandre etter det, eller vi kan også velge å vandre etter Ånden. (Se Gal 5:16)

Selv om du velger å vandre etter kjødet og ikke etter Ånden, så betyr det ikke at du ikke er i ånden lenger og at du er i kjødet. Som sagt; kjødet er ikke din sanne natur lenger, du er født på nytt, du er født av ånden, og siden vi er det (i ånden) la oss legge av kjødets gjerninger, la oss ikke følge dem, for de er ikke lenger oss.

Kjødet er ikke en del av vår identitet! Paulus sier veldig klart at dette er korsfestet allerede, vi trenger hverken korsfeste syndelegemet eller kjødet, det er korsfestet. Det bare trenger å gå opp for oss.

Rom 6:6

For vi vet dette, at vårt gamle menneske ble korsfestet med Ham, for at syndelegemet skulle bli fratatt sin makt, så vi ikke lenger skal være treller under synden.

Gal 2:20 (BGO)

Jeg er blitt korsfestet med Kristus. Det er ikke lenger jeg som lever, men Kristus lever i meg. Og det livet som jeg nå lever her i kroppen, lever jeg i tro på Guds Sønn, Han som elsket meg og ga seg selv for meg.

Gal 5:24

Og de som tilhører Kristus, **har korsfestet kjødet** med dets lidenskaper og lyster.

Kol 3:1-3

1 Hvis dere da altså ble oppreist med Kristus, så søk de ting som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd.

2 Ha sinnet rettet mot de ting som er der oppe, ikke mot de ting som er på jorden.

3 **Dere er jo døde**, og deres liv er skjult med Kristus i Gud.

Kjødet er ikke en ond side ved deg selv som du må prøve å korsfeste! For du er en ny skapning, det gamle er borte se alt, ja absolutt alt, er blitt nytt (2Kor 5:17)! Alt betyr på grunnteksten: Alt.

Det er ingen ond gammel side ved deg selv som du må korsfeste! Jesus ble korsfestet for oss, for at vi ikke lenger skulle gå rundt å bære på et syndelegeme (Rom 6:6).

I det gamle testamentet så hadde alle et syndelegeme på grunn av Adam, og det var ingen måte å bli kvitt denne naturen på, men så sier Paulus:

Rom 6:6

For vi vet dette, at vårt **gamle menneske ble korsfestet med Ham**, for at **syndelegemet skulle bli fratatt sin makt**, så vi ikke lenger skal være treller under synden.

Dette er ikke min erfaring og jeg føler det ikke slik, sier du kanskje? Men forteller din erfaring og følelser alltid sannheten?

Men jeg opplever akkurat som Paulus i Romerbrevet 7, at det onde jeg ikke vil gjøre det gjør jeg, og det gode som jeg ønsker å gjøre, det gjør jeg ikke. Jeg opplever at det er alltid er noe i meg som ønsker å synde.

Men da vil jeg spørre deg: Beskriver Paulus i Romerne 7 det normale kristenliv?

Hvis du leser sammenhengen det står i så vil du se at han beskriver frustrasjonen en person vil oppleve når han igjen legger seg under loven, akkurat som jeg gjorde da jeg prøvde å faste for 20 dager for å prøve å korsfeste den onde siden ved meg selv.

Paulus sier til og med at det var loven som gjorde at alle slags onde lyster ble vekket i ham (Rom 7:8). Men legg merke til at Paulus aldri identifiserer seg med synden. Selv i denne tilstanden, under loven sier Paulus: Det er ikke jeg som gjør det, men synden som bor i meg.

Romans 7:17 (BGO)

Men nå er det ikke lenger jeg som gjør det, men synden som bor i meg.

Legg også merke til hva Paulus sier litt før:

Romans 7:5-6 (BGO)

5 For **da** vi levde etter **kjøttet**, **virket** de syndige lystene, de som **ble vekket ved loven**, i våre lemmer, slik at vi bar frukt for døden.

6 Men nå er vi frigjort fra loven, siden vi er døde fra det som holdt oss fanget, slik at vi tjener i Åndens nye vesen og ikke i bokstavens gamle vesen.

Så igjen det Paulus snakker om i Romerne 7 handler om hva vi vil erfare hvis vi legger oss under loven igjen, men sannheten, som Paulus understreker både i Rom 6 og 8, er at du er frigjort fra loven, og synden har ikke lenger noe makt over deg!

Du kan allikevel velge å tro at du leve under loven og at du har en ond side ved deg selv, men det er ikke sannheten om deg lenger.

Det som skjer når vi prøver å følge og legge oss under loven er at vi selv tror at vi kan oppfylle dem på egenhånd, og vi utelukker Gud, som da igjen er en kjødelig måte å tenke på.

Vi er skapt for å ha fellesskap med Gud, og når vi tenker og handler uten dette fellesskapet er det også å handle og tenke på en kjødelig måte.

Så Rom 7 er ikke det normale kristenliv, du er ikke lenger under syndens og dødens lov, synden har i realiteten ingen makt over deg lenger, men hvis du tror det, vil du erfare det.

Hvis du tror at du er en synder med to naturer, vil du handle deretter. En synder vil alltid synde, for det er hans identitet.

Trenger vi loven?

Du kan fremdeles velge å tro, som mange kristne, at vår identitet er at jeg er en synder og vi må ha loven for å passe på at vi ikke gjør for grove synder. Hvis vi fremdeles hadde et syndelegemet, eller vi var fremdels syndere som identitet, så hadde vi trengt loven slik at synden ikke fikk fritt spillerom, men tingen er at synd ikke lenger er deg eller en del av deg.

Mange er redd for at hvis ikke loven var der, så ville den «syndige meg» få fritt spillerom og jeg ville gå ut å synde i vilden sky. Hvis du tror at du bare er synder og det er din identitet, så kan dette skje til en viss grad, men hvis du vet din sanne identitet trenger du ingen lov, og du vil slutte med å synde!

Du er ikke skapt for synd, hvorfor skal du da synde?

Hvis du tar denne undervisningen og undervisning om nåde som en unnskylding for at du fremdeles bare kan synde, har det ikke gått opp for deg hvem du er.

Mange er redd for at for mye fokus på nåde kan få kristne til å synde mer, kanskje fordi man har hørt historier der dette har skjedd.

Men hvis nåde undervisning har ført til mer synd, har de fremdeles ikke forstått hva nåde i sannhet er og hvem de er. Det trenger heller ikke å være selve undervisningen som er feil, men mennesker kan oppfatte den feil hvis de er veldig lovisk programmert fra før av.

Nåden vil gi deg kraft til å leve ut den du virkelig er, den er ingen unnskylding til å fremdeles å ha en identitet som en synder. Hvis du synder identifiserer du deg fremdeles med synden og den falske deg. Noen sier at det er hyklerisk å si at vi er rettfærdige når vi fremdeles faller i synd, men jeg vil si det er motsatt.

Når du ser din sanne identitet, så vil ikke det få deg til å synde mer, det vil ha den motsatte effekten, vi vil faktisk slutte med å handle ut i fra en falsk identitet.

Paulus sier:

Rom 6:1-2 (eBibelen – Guds Ord)

1 Hva skal vi da si? Skal vi fortsette i synden for at nåden kan bli så mye større?

2 På ingen måte! Hvordan kan vi som døde fra synden, fortsette å leve i den?

Har da synd fritt spillerom?

Grunnen til at vi fremdeles sliter med synd etter at vi har blitt kristne er fordi vi fremdeles tenker at vi er en gammel skapning som trenger loven for at den syndige meg ikke skal

slippe til. Når du ser deg selv for den du i sannhet er, trenger du ikke loven for å hindre en syndig side ved deg selv, du kan bare handle ut i fra den du virkelig er.

Grunnen til at så mange er redd for at hvis vi snakker for mye om nåden, så vil vi slippe den synde oss til og vi synder så mye vi vil, og det gir denne siden av deg selv fritt spillerom.

Jeg er enig at vi trenger loven hvis vi fremdeles var en gammel syndig skapning, for da måtte vi sette grenser så at ikke synden fikk fritt spillerom.

Men hva om synd ikke var deg? Hva om den sanne deg var lik Jesus allerede? Ville du da gå ut og synde i vilden sky?

Hvis du hadde Jesus sin natur, ville du da missbruke noen? Ville du da være utro mot din kone? Ville du da sløst bort alle pengene dine og påføre din familie og venner mye skade ved å drikke deg full? Ville du da lyve eller stjele? Ville du da være bekymret (visste du at bekymring er en synd, og jeg er nok selv mye skyldig i denne synden selv)?

Du ville ikke det!

Kan jeg fortelle deg en sannhet: Din natur er lik Jesus sin natur. Både fordi Gud har skapt deg slik, men også fordi Adams natur som vi fikk ved fallet er korsfestet, vi har blitt født på nytt og vi har igjen fått (tatt del i) guddommelig natur!

1Joh 4:17

*17 Ved dette er kjærligheten gjort fullkommen blant oss: At vi kan ha frimodighet på dommens dag. **For som Han er, slik er vi i denne verden.***

1Joh 5:18

18 Vi vet at hver den som er født av Gud, synder ikke. Men den som er født av Gud, vokter seg selv, og den onde rører ham ikke.

2Pet 1:4

*4 Ved dette **er vi blitt skjenket de største og mest dyrebare løfter, for at dere gjennom dem skulle få del i guddommelig natur etter å ha flyktet unna fordervelsen som tilhører lysten i denne verden.***

Peters videre formaning i 2 Peters brev (og også i 1Pet) er at fordi vi har fått disse løftene og tatt del i guddommelig natur; ikke lev som dere levde før, da dere ikke hadde fått tatt del i dette.

Forestill deg en person som fra fødsle av var født til å være en prins, men da han var liten ble han stjålet og solgt til en fattig familie som var tyver og røvere. Han ble oppdratt til å tigge og stjele og oppførte seg slik. Men en dag får han høre sannheten om hvem han egentlig er og ble skapt til å være. Han blir tatt med til kongens palass og alt som tilhører kongen tilhører nå han, og han får tilbake sin originale identitet som prins.

Da han begynte å forstå hvem han var, trengte han da lenger og oppføre seg som en tigger og en tyv? Nei! Alt tilhørte nå han, da han forstod hvem han i sannhet var.

Grunnen til at du synder er ikke fordi du lenger har en identitet som synder, du har blitt kjøpt fri fra synden, men du har ikke sett hvem din sanne identitet er. Du oppfører deg som en tigger og tyv, selv om du i sannhet er en prins eller prinsesse.

Er du selv din største fiende?

Mange er redd for dem selv. De er redd for at hvis de kommer i visse situasjoner så ville de falle eller gjøre noe de vil angre på senere. De lever hele livet i frykt for å komme i disse situasjonene. De føler at de dem selv er deres egen største fienden.

- Men din fiende er ikke deg selv, det er løgnene du tror om deg selv som er din fiende.

Hvis din fiende var deg selv, finnes det ingen løsning, det finnes ikke håp. Moderne psykologi vet faktisk dette. Mange har forsøkt å forklare menneskets mørke sider, og har prøvd å komme med en løsning, men ofte går dette ut på å prøve å kontrollere eller undertrykke menneskets mørke sider, som egentlig bare er et annet ord for syndens lov og makt (men psykologien liker ikke ordet synd, så de bare setter andre ord på det). Uten å se at det finnes en åndelig virkelighet og at Gud eksisterer, og i tillegg se hva han skapt oss til og hva Jesus har gjort for oss, kommer vi ingen vei, vi er støkk, vi sitter fast i vår synd.

Når du vet hvem du er trenger du ikke lenger være redd for deg selv, og når du ser hva Jesus har gjort, er du ikke lenger støkk i din synd, du vil erfare den friheten du er skapt for. Du trenger bare å se sannheten.

Det Jesus gjorde var mer enn bare å dø for våre synder, han sto opp igjen også, for å gi oss et helt nytt liv. Ikke en gang i himmelen, men her og nå.

Han kom for å gi oss liv og liv i overflod (se Joh 10:10)! Fienden vil prøve å stjele dette livet fra oss ved å fortelle oss løgner om hvem Gud er og om hvem vi er, men den befriende sannheten er at vi er satt fri! Vi er fri fra «den onde oss selv», vi er satt fri fra syndens makt!

Din nye identitet

Det nye livet er din nye identitet, og den du ble skapt for! Du sitter ikke lenger fast i din synd, du er blitt satt fri, du har blitt en ny skapning.

2 Kor 5:17 (eBibelen – Guds Ord)

17 Så om noen er i Kristus, er han en ny skapning. Det gamle er forbi. Se, alt er blitt nytt.

Hvordan ser denne nye identiteten ut? Den ser faktisk ut som Jesus, for husk du ble skapt i hans bilde og han bor i deg, han ble faktisk en del av din nye identitet også. Det er noe mystisk som skjer, som går ut på at du blir ett, du blir helt forenet med Jesus og hans natur som nevnt i forrige kapitel.

1 John 4:17 (BGO)

17b For som Han er, slik er vi i denne verden.

Din sanne identitet er at du er Guds barn, du er rettferdig, du er hellig, du er verdifull, du er viktig, du er unik, du er elsket, du er funnet uten feil også videre. Det er hvem du er!

Og alt i vårt kristenliv handler om å oppdage dette, det handler om å bli forvandlet tilbake til vår originale tilstand, slik Gud skapte oss. Jo mer vi ser dette jo mer vil vi handle etter det også.

Vi trenger også den rette kunnskapen om det sanne bilde av hvem vi er, for det er på den måten vi kan finne tilbake til den originale oss.

Kol 3:10 (BGO)

og har ikledd dere det nye menneske, som blir fornyet til kunnskap etter bildet av Ham som skapte det.

- Gud ønsker å fornye vår sjel, hans ønske er å gjenopprette den til dens originale tilstand.

Mange tenker at sjel og kroppen vår er ond, og vi må undertrykke alle de sjelirske og fysiske lystene våre. Men dette kommer av en gnostisk tankegang som lærte at alt fysisk og sjelelig er ondt, mens alt åndelig er godt.

Bibelen sier ikke at sjel og kropp er ondt, men din sjel kan være programmert av denne naturlige verden, kjødet og du kan bli fristet av synd, og synd kan påvirke dine følelser til å bruke din kropp på en gal måte, men det vil ikke si at din sjel og kropp er ond!

Hvis jeg har en kjøkken kniv så er det er bra redskap når jeg skal jobbe i et kjøkken, men en kjøkken kniv kan også bli brukt som et redskap til å drepe noen. Betyr det da at kniven er ond? Nei, ingen ville tenke slik, for kniven var bare et redskap. På samme måte er kroppene våre et redskap, et redskap som vi kan velge å gjøre ondt med, eller å gjøre godt med.

Rom 6:13 (eBibelen – Guds Ord)

13 Og still heller ikke lemmene deres fram som våpen for urettferdigheten i tjeneste for synden, men still dere selv fram til tjeneste for Gud som de som av døde er blitt levende, og still lemmene deres fram som våpen for rettferdigheten til tjeneste for Gud.

Den personen som bruker kroppen må også bli gjenopprettet så han ser hvem han er skapt til å være, og hva kroppen er i sannhet ment for. Og det vi er skapt for er rettferdighet, ikke for synd.

Fordi vi ikke har den rette kunnskapen om hvem vi er bruker vi også kroppene som et redskap for synden, men Gud ønsker å gjenopprette vår sjel tilbake til det sanne bildet av hvem han har skapt oss til å være.

Gud ser ikke på kroppen og sjelen vår som noe ondt, for hans skapte også det i sitt bilde, men Han ønsker å gjenopprette vår sjel for at vi skal bruke kroppene våre som et redskap for rettferdighet.

Salmene 23:3 (BGO)

Han fornyer min sjel. Han leder meg på rettferdighets stier for sitt navns skyld.

På engelsk New King James står det at han gjenoppretter min sjel.

Psalms 23:3 (NKJV)

He restores my soul;

He leads me in the paths of righteousness

For His name's sake.

Gud ønsker ikke å fikse på deg, men han vil gjenopprette deg til den du virkelig er: Han gjenoppretter din sjel til dens originale tilstand.

Feilprogrammering

La meg også ta med her at din sjel og din kropp er ikke ond heller, som mange kan ha en følelse av, selv når de leser Paulus sine brev. Men Paulus sier aldri at kroppen eller sjelen er ond (selv om noen oversettelser har tolket sjelen slik), han sier faktisk at kroppen er et tempel for Den Hellige Ånd, og Den Hellige Ånd kan ikke bo i noe som er syndig og ondt, men kroppen kan brukes som et instrument til å gjøre synd. Dette fordi vår sjel er blitt feilprogrammert slik at vi bruker og behandler den feil.

Det er kanskje mange av dere som fremdeles sliter med følelsen av at synden jeg gjør eller de negative siden mine, det kan være ting som glemsomhet, være distré, sinne, utålmodighet, fryktsomhet, motløshet, depresjoner, bekymring også videre er den jeg er. Husk at det du gjør og føler definerer ikke hvem du er. Gud definerer hvem du er, ikke omstendigheter, ikke dine handlinger, ikke din familie, ikke arv, miljø og kultur, selv ikke gener! Du kan ha blitt feilprogrammert og selv dine gener kan ha blitt feilprogrammert, men det er ikke slik Gud skapte deg!

Det det som det handler om er å fornye våre tanker:

Rom 12:1-2

1 Jeg oppmuntrer dere derfor, søsken, ved Guds barmhjertighet, at dere framstiller deres kropp som et levende offer, hellig og velbehagelig for Gud. Dette er deres åndelige gudstjeneste.

2. Og bli ikke dannet lik denne verden, men bli forvandlet ved fornyelsen av deres sinn, så dere kan prøve hva som er den gode og velbehagelige og fullkomne Guds vilje.

Sann frihet er i en person!

Friheten finnes ikke i hvor langt jeg kan gå når det kommer til synd, og den finnes ei heller i bud og regler.

Friheten finnes ikke i en ting, eller å unngå ting. Friheten finnes ikke å gjøre noe eller å la være å gjøre noe. Friheten finnes ikke i å prøve å undertrykke en ond side ved oss selv.

Friheten finnes i en person! Hans navn er Jesus, og du er skapt til alltid å være i fellesskap med ham.

Vi kan ha noen dumme spørsmål av og til, som: Hvor mye kan jeg synde og allikevel kalle meg en kristen? For det er ikke dette det handler om i det hele tatt! Det som det handler om er: Hvem er du egentlig? For hvis du har blitt kvitt syndelegemet og du tilhører nå Kristus, hvorfor skal du da i det hele tatt synde?

Jesus lever i deg!

Når du tar imot ham, blir han en del av deg! Du lever ikke lenger selv, det vil si et liv på egenhånd, men det livet du nå lever, for du har fremdeles et liv å leve, du lever det ikke lenger alene! Det livet lever du nå lever, lever du i troen på Guds sønn, Jesus, som døde for deg og som gav sitt liv for deg.

Gal 2:20 (BGO)

20 Jeg er blitt korsfestet med Kristus. Det er ikke lenger jeg som lever, men Kristus lever i meg. Og det livet som jeg nå lever her i kroppen, lever jeg i tro på Guds Sønn, Han som elsket meg og ga seg selv for meg.

Det som det hele handler om er å bli fornyet i våre tanker. Vi trenger å bli kvitt den gamle og gamle programmeringen i fra, synd, kjødet og fra denne verden, men vi gjør ikke det ved bud og regler, men ved å vite hva som er sant. Vi må fornye våre tanker rundt hva som er sant.

Husk hvem dere er!

Da Paulus skrev en del brev til menigheter, som vi kan lese i det nye testamentet, så gav han en del formaninger og korreksjonen, for de oppførte seg ofte ikke som om Jesus bodde i dem.

Men legg merke til at fokuset til Paulus er at han ofte minner dem på dette: Husk slik var dere før, dere gjorde disse syndene også videre, men nå er dere blitt født på ny, dere er hellige og rettfærdige, husk at dere er et tempel for Den Hellige Ånd, så oppfør dere også deretter. Hans formaning er i grunne dette: Husk på hvem dere er! Siden dere har fått ånden og har ånden, så oppfør dere, eller vandre også slik.

Vandre i ånden

Hvis du har hatt en del spørsmål rundt dette skriftstedet før, som jeg hadde. Les det en gang til med denne åpenbaringen jeg har gitt deg her.

Gal 5:24-25 (BGO)

24 Og de som tilhører Kristus, har korsfestet kjøttet med dets lidenskaper og lyster.

25 Hvis vi lever i Ånden, så la oss også vandre i Ånden!

Gir det deg litt mer mening nå? Jeg håper det.

Hva med:

Gal 5:16-17 (BGO)

16 Men jeg sier: Vandre i Ånden, og dere skal slett ikke fullføre kjøttets begjær.

17 For kjøttet står imot Ånden og Ånden imot kjøttet. Og disse to står imot hverandre, for at dere ikke skal gjøre de ting dere vil.

Står det ikke her at ånden kjemper mot vårt kjøtt? Så er det ikke to deler av meg som kjemper mot hverandre? Jo det er to deler, men ingen av dem er deg, det vil si: Din identitet.

For det første så er det ikke din ånd det er snakk om her, men Den Hellige Ånd. Det er Ånd med stor Å. Som vi også har sett på så er kjødet heller ikke deg, men den ønsker å påvirke deg. Så du har to ting som drar på deg Ånden og kjødet.

Så lenge du lytter til din gamle programmering, kjødet og velger å oppfører deg deretter, så vil du også oppleve denne kampen.

Galaterbrevet 5 begynner faktisk med at Paulus minner Galaterne om at Kristus har satt oss fri, deretter er formaning: Ikke bruk friheten til å oppføre dere slik dere gjorde før, for det vil igjen bare føre dere inn i fangenskap igjen. Lev et liv i Ånden, ikke følg etter den måten dere levde på før, ikke følg etter kjødet. Ser du hva Paulus sier? Jeg håper det!

Husk kjødet er en faktor i å oppleve frihet, vi kan fremdeles velge å gå, eller vandre og handle etter det, men det er ikke vår sanne identitet.

Igjen: Hvem er du?

Så hvem er du? Jo du er først og fremst Guds sønn eller datter, og når du tar imot Jesus har du også rett til å kalle deg Guds barn.

Men du er også: Hellig, ren, rettferdig, elsket, unik, også videre.

Når vi ser oss selv slik den vi virkelig er, og hvordan Gud ser på oss, så vil ikke lenger synden ha noen makt over deg. Det å se dette, eller for å bruk et åndelig uttrykk: Når du får en åpenbaring på dette, så har syndens makt ingen autoritet over deg lenger, og du vil også erfare den friheten du er skapt for.

Du er ikke skapt for synd, det er ikke en del av din sanne identitet, derfor vil du alltid føle ubehag og anger etter at du har syndet, dette er et sunt tegn på at du er en ny skapning og rettferdig, ikke som djevlene vil ha deg til å tro: At fordi du syndet er du fremdeles en synder.

Når du velger å synde som kristen vil du ha ubehag, og du vil gjerne ikke fortsette med det, for synd er ikke en del av deg lenger, du har blitt født på ny, du er blitt en ny skapning, dette er ikke din sanne natur.

Mange tenker at: Hvordan kunne Gud elske en synder som meg? Men tingen er den at Gud ser deg ikke for synden du gjør, selv ikke de ikke kristne synderne for hva de gjør.

Det er heller ikke slik at Gud lever i en slags fornektelse: Som: Jo du er synder og skitten, men jeg bare overser det. Mange tenker at det Jesus gjorde var bare å dekke over vårt synd; at Jesus sitt blod bare dekker vår synd, men sannheten er at han ikke dekker dem, til neste gang vi gjør en feil, men han har tatt vår synd bort en gang for alle.

Jesus gjorde noe med kjerneproblemet til mennesket, at de hadde en synde identitet, da Jesus døde spikret han vårt syndelegemet opp på treet sammen med ham, og han gjorde noe med syndens problem en gang for alle.

Heb 10:10 (eBibelen – Guds Ord)

10 Ved denne viljen er vi blitt helliget ved ofringen av Jesu Kristi legeme én gang for alle.

Heb 10:14 (eBibelen – Guds Ord)

14 For ved ett offer har Han for all evighet gjort dem fullkomne som blir helliget.

Heb 10:17-19 (eBibelen – Guds Ord)

17 Og: "Deres synder og deres lovbrudd skal Jeg aldri minnes mer."

18 Der det er tilgivelse for disse, behøves det ikke lenger noe offer for synd.

19 Derfor, brødre, har vi frimodighet til å gå inn i helligdommen ved Jesu blod.

Kol 1:20-22 (eBibelen – Guds Ord)

20 og - ved Ham - forlike alle ting med Seg Selv, ved at Han hadde gjort fred ved blodet på Hans kors, enten det er de ting som er på jorden eller de ting som er i himlene.

21 Og dere som en gang var fremmede og fiender av sinnelag, ved onde gjerninger, dere har Han nå forlikt

22 i Sitt kjøds legeme ved døden, for å framstille dere hellige og ulastelige og uklanderlige framfor Seg Selv,

Det Jesus sitt blod gjorde var ikke å dekke over vår synder, men han tok dem bort, slik at ved troen på ham kan vi frimodig komme til Gud.

Gud ser deg og elsker deg for den han har skapt deg til å være, og Gud ser deg ikke for din synd.

Hvordan ser Gud på de ikke kristne?

Når det kommer til de ikke kristne så identifiserer heller ikke Gud dem for deres synder. Dette er en revolusjonerende tanke for mange kristne, for vi trodde at vi var de hellige og utvalgte, og at Gud elsket oss fordi vi trodde på han. Men Gud hater horer, homser, perverter, skattesnytere, buddhister, muslimer og bak-snakkere, og Guds dom skal komme over dem.

Når Gud ser på mennesker så definerer han dem ikke slik: Synder, homofil, pervers, hore, narkoman, muslim, buddhist også videre: Hvis de er ikke kristne ser ham på dem først og fremst som bortkommende sønner og døtre av Ham.

Synd er et hinder for dem og oss til å komme til Gud, men den definerer ikke hvem vi i sannhet er. Gud hater synd fordi det skiller oss fra et godt fellesskap med andre og med Ham, men synd er ikke oss eller dem.

Gud kom ikke til verden for å dømme menneskene. Gud kom ikke for å dømme deg, eller de som ikke tror på ham ennå. Men Gud elsket og elsker verden for at alle de som tror på Ham ikke skal gå fortapt. Vi har ofte snudd på dette og sagt: Hvis du ikke tror på Gud så vil han dømme deg til evig pine i helvete.

Gud dømmer ingen til helvete, men han ønsker å redde dem fra et helvete. Stor forskjell! Jesus selv sa:

Joh 12:47 (BGO)

47 Hvis noen hører Mine Ord og ikke tror, dømmer ikke Jeg ham. For Jeg kom ikke for å dømme verden, men for å frelse verden

På grunn av Adam var vi alle på vei i fortapelsen, men så kom Jesus som viste oss at det var en vei ut av helvete, og ved å tro på ham vil vi ha evig liv sammen med vår himmelske far. Det er de gode nyhetene!

Jesus elsker faktisk syndere, enten om de er muslimer, buddhister, homser, bak-snakkere eller skapdrankere.

For mens jeg ennå var en synder så elsket Gud meg:

Rom 5:8 (Bibelen 2011 Bokmål)

8 Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere.

Kan Bibelen være noe klarere enn dette?

Gud lengter etter menneskene, han lengter etter at de skal finne veien tilbake til sin fars hus. Han ønsker at de skal finne tilbake igjen til hvem de er, at de er sønner og døtre av ham.

Alle er sønner og døtre av ham, men de som ikke er kristne er bortkommende sønner og døtre, men det er en kjærlig Far som venter på dem og ønsker at de skal finne veien tilbake til sin fars hus og tro Ham, så at de også har rett til å kalle seg Guds barn.

Jeg har selv sett noe av denne kjærligheten som Gud har vist meg, og denne kjærligheten ønsker jeg å dele med andre.

Jeg er selv misjonær i Thailand og jobber med et folkeslag som vi kaller et unådd folkeslag, det vi si et folkeslag der det er få kristne i blant dem.

Men jeg ønsker ikke å nå dem fordi de er et unådd folkeslag, buddhister eller syndere, men jeg vet at dette er også mennesker som Gud elsker og lengter etter, de er også bortkommende sønner og døtre av ham som i stor grad er fanget i syndens makt.

Jeg vet også at den eneste måten og effektivt nå inn til dette folket på er å elske dem. Hvis vi bare ser dem for buddhister, syndere og for alt det gale de gjør, vil vi aldri få Guds sanne hjerte for dem, vi må se dem som Guds elskede sønner og døtre, som er verdifulle og skapt i hans bilde.

Dette er den eneste måten vi kan være effektive i misjon, eller det å nå ut til denne verden på.

Norge trenger å se dette! Grunnen til at så mange har snudd Gud ryggen i Norge er ikke fordi de ikke ønsker å bli kjent med sin skaper, men de har blitt kjent med en Gud som er dømmende, ukjærlig, streng, overmoralisk, schizofren (Gud har en vilje med alt som skjer, og noen ganger lar han det onde skje og andre ganger det gode), fordømmende og en Gud som gir skam og skyld, og det er alt dette de ønsker å rømme fra.

Det tragiske er at vi kristne ofte har et slikt bilde av Gud også, derfor er det vi som trenger først og fremst og omvende oss! Vi trenger og omvende våre tanker til hva som er sant om Gud, og hva vi har trodd på som er en løgn.

Når vi begynner å se på oss selv slik Gud ser på oss, vil vi også se andre slik Gud ser på dem, og vi kan faktisk også begynne og elske dem på grunne av hvem de er, og ikke hva de har gjort.

Du er min elskede sønn/datter!

Som kristne er Kristus også i oss som sagt, og Gud ser på oss slik han ser på sin sønn Jesus.

Gud sa til sin sønn: Dette er min elskede sønn som jeg har vell behag i (Matt 3:17).

Dette er hva Gud sier om deg også til tross av hva du kanskje gjorde, så eller sa i går kveld: Du er min elskede sønn, eller du er min elskede datter, som jeg har vell behag i. Gud er fornøyd med deg, for din identitet er i hans sønn (og du er Hans sønn også) og hvem han har skapt deg til å være, ikke i hva du har gjort!

Jeg håper du har fått en ny åpenbaring om hvem du er gjennom denne undervisningen

— —

En undervisning av Tore Johannessen

www.bibelundervisning.com - www.nettbibelskolen.com

E.post tore@bibelundervisning.com